Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1902. Wydano i rozesłano dnia 25. listopada 1902. **Część XVII.**

Nr. 85.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. września 1902 L. 54.758, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Tarnobrzegu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Stale na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Tarnobrzegu, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Stale na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnobrzegu przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Stale, pod warunkiem utrzymywania pr.edmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy w Mokrzyszowie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 86.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. września 1902 L. 64.189, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Brzyściu, powiat Mielecki, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Brzyściu na dalszy przeciąg lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Brzyściu powiatu Mieleckiego, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Brzyściu na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Brzyściu powiatu Mieleckiego przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Brzyściu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

d) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r

Nr. 87.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. września 1902 L. 53.394, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Bocheńsko-Limanowskiej i Bocheńsko-Ujskiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Bochni, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Bocheńsko-Limanowskiej i Bocheńsko-Ujskiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Bocheńsko-Limanowskiej i Bocheńsko-Ujskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

A) Na drodze powiatowej Bocheńsko-Limanowskiej na dwóch stacyach mytniczych a mianowicie w Czerwieńcu i Rzegocinie

Myto w Czerwieńcu pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od bydła pędzonego ciężkiego jakoto od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 6 (sześć) h.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonoj sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 4 (cztery) h.

Myto w Rzegocinie pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 4 (cztery) h.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h.

B) Na drodze powiatowej Bocheńsko-Ujskiej na jednej stacyi w Krzeczowie przy karczmie „Karolina“ zwanej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 88.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. sierpnia 1902 L. 60.040, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych Ropa-Wysowa, Biecz-Golanka i Libusza-Lipinki na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych Ropa-Wysowa, Biecz-Golanka i Libusza-Lipinki na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach jako władzy nadzorującej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych Ropa-Wysowa, Biecz-Golanka i Libusza-Lipinki na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycone drogi przechodzą uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Przy każdej z trzech pomienionych dróg należy pobierać opłatę myta drogowego według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Przy drodze Ropa-Wysowa pobierać należy opłatę myta mostowego według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 30. sierpnia 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 89.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. sierpnia 1902 L. 59.559, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Gawłuszowicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Gawłuszowicach na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Gawłuszowicach, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Gawłuszowicach na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Gawłuszowicach powiatu Mieleckiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od prze-

wozu przez rzekę Wisłok w Gawłuszowicach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h;

c) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 5 (pięć) h;

d) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 29. sierpnia 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 90.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. sierpnia 1902 L. 58.541, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bystrzycy na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bystrzycy na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu, powiatu Stanisławowskiego przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bystrzycy, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 6 (sześć) h;

II. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 6 (sześć) h;

b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) h;

c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 30. sierpnia 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 91

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. października 1902 L. 60.300, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy § 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie udzielonej ustawą z dnia 7. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 48.), koncesyi do pobierania myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich przedłuża się Wydziałowi powiatowemu buczackiemu, jako władzy nadzorującej, na rzecz funduszu drogowego gminy miasta Buczacza na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 7. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 48. z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Myto kopytkowe ma być pobierane na ośmiu rogatkach, mianowicie:

1. na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościniec z Barysza wpada;
2. na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;
3. na drodze z Przewłoki do granicy terytoryum buczackiego;
4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagorzankę do gościńca czortkowsko-monasterzyskiego;
5. na drodze przez Nagorzankę do targowicy bydła wiodącej;
6. na drodze z Trybuchowiec przez Fedor do Buczacza;
7. na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;
8. na drodze krajowej strussowsko-buczackiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia Zarządu drogowego, a względnie gminy miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi, a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. i r. kr. Nr. 80., względnie ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi krajowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnym spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe, Wydziałowi krajowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z 7. lipca 1885 względnie §. 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt zarządu drogowego.

Art. X.

Gdyby Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełnił, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. września 1886 względnie ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały a Zarząd drogowy miasta nie utrzymywał ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas Wydział krajowy w porozumieniu z polityczną władzą krajową ustanowi odpowiedni organ do sprawowania zarządu drogowego miasta Buczacza w myśl §. 28. ust. 5 ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 względnie §. 38. ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

We Lwowie, dnia 3 października 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 92.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. października 1902 L. 66.989, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie. w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Kołomyi na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa, wina i moszczu.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala gminie miasta Kołomyi po myśli §. 86. ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa, wina i moszczu na przeciąg lat pięciu od roku 1903 począwszy.

We Lwowie, dnia 17. października 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 93.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. października 1902 L. 68.871, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Chrzanów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu.

Na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Chrzanowa na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od

piwa w wysokości unormowanej tutejszem rozporządzeniem z dnia 25. stycznia 1897 Dz. u. kr. Nr. 8 przez trzy lata od r. 1903 począwszy, do końca r. 1905.

Od tych opłat ma być wolną wódka w wszystkich tych wypadkach, w których służy jej uwolnienie od państwowego podatku konsumcyjnego po myśli rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 (Dz. p. p. Nr. 120.) część II. o uwolnieniach.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 94.

U s t a w a

z dnia 21. października 1902 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia artykułu 11. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 Nr. 16. Dz. u. kr. w brzmieniu ustawy z dnia 6. lipca 1899 Nr. 85. Dz. u. kr., o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Artykuł 11. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. Nr. 16. Dz. u. kr. w brzmieniu ustanowionem ustawą z dnia 6. lipca 1899 r. Nr. 85. Dz. u. kr. znosi się w jego dotychczasowem brzmieniu.

Artykuł 11. ma opiewać jak następuje:

A) Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy:

a) w szkołach pospolitych:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdem mieście 1800 K a dla drugiej połowy posad 1600 K;

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., dla $^1/_4$ części ogółu posad 1600 K, dla $^1/_4$ części ogółu posad 1400 K, dla $^2/_4$ części posad 1200 K;

III. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., dla $^1/_4$ części ogółu posad 1400 K, dla $^1/_4$ części posad 1200 K, dla $^2/_4$ części posad 1000 K;

IV. klasa w reszcie gmin dla $^2/_4$ części posad w każdym powiecie 1000 K, dla $^1/_4$ części posad 900 K, dla $^1/_4$ części posad 800 K;

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdem mieście 2000 K, dla drugiej połowy 1800 K;

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 1800 K, dla drugiej połowy 1600 K.

B) Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowo ustanowionego oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak:

a) dla nauczyciela, który złożył egzamina dojrzałości i kwalifikacyjny wynosić mniej niż 800 K;

b) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości, oraz dla nauczyciela, który złożył egzamin kwalifikacyjny za dyspenzą od egzaminu dojrzałości, wynosić mniej niż 600 K;

c) dla nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacyi wynosić mniej niż 500 K.

Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowego nie może zaś przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1903 r.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.

Wiedeń, dnia 21. października 1902.

Franciszek Józef w. r.

Hartel w. r.